सुपंथ *n.* (*sp. m.*) *u.* सुपथ्या *n.* = *vor.*
सुपद्, *f.* सुपदी schnellfüfsig.
सुपरिश्रान्त sehr erschöpft.
सुपरीक्षित wohlgeprüft *o.* untersucht.
सुपर्ण, *f.* ई schön geflügelt. *m.* grofser Vogel, Adler, Geier, *bes.* ein best. myth. Vogel (*öfter mit Garuḍa identif.*).
सुपर्याप्त wohl zureichend, geräumig.
सुपर्वन् schönknotig (*Pfeil*).
सुपलाश schön belaubt.
सुपाणि schönhändig, geschickt.
सुपार leicht überschreitbar *o.* überwindlich; leicht hinüberbringend, helfend, fördernd.
सुपारत्त्व hilfreiche Gewalt besitzend.
सुपिंश् schön geschmückt.
सुपु *o.* सुपू gut läuternd.
1. सुपुत्र *m.* ein trefflicher Sohn.
2. सुपुत्र treffliche Söhne habend.
सुपुष्प *u.* सुपुष्पित schöne Blüten habend.
सुपूजित hochgeehrt.
सुपूत wohlgeklärt.
सुपूर leicht zu füllen.
सुपूर्ण ganz voll.
सुपृक्त् labungsreich.
सुपेशस् schön verziert, schmuck.
सुप्त (*s.* स्वप्) *n.* Schlaf.
सुप्तक *n.*, °इका *f.* *dass.*
सुप्तप्रबुद्ध vom Schlaf erwacht.
सुप्ति *f.* Schlaf.
सुप्रोत्थित vom Schlaf aufgestanden.
1. सुप्रकेत sehr bemerkbar; *auch* = *folg.*
2. सुप्रकेत sehr aufmerksam.
सुप्रज *u.* °जस् viele *o.* gute Kinder habend.
सुप्रजस्त्व *u.* °जास्त्व *n.* Kinderreichtum.
सुप्रज्ञ hochverständig.
1. सुप्रणीति *f.* sichere Führung.
2. सुप्रणीति sicher führend.
सुप्रतिगृहीत wohl ergriffen.
सुप्रतिष्ठ fest stehend, gute Füfse habend; *f.* आ feste Stellung.
सुप्रतिष्टित = *vor. Adj.*; (°यशस् wohlbegründeten Ruhm habend*).
सुप्रतीक wohlansehnlich, schön.
सुप्रतूर siegreich vordringend.
सुप्रतूर्ति *dass.*
1. सुप्रपाण *n.* eine gute Tränke.
2. सुप्रपाण gut zu trinken.
सुप्रभ gut aussehend, schön.
सुप्रभात *n.* eine schöne Morgendämmerung; *Adj.* eine solche bringend (*Nacht*).
सुप्रयस् schöne Labungen empfangend.
सुप्रवाचन schönen Preises wert.
सुप्रसन्न ganz klar *o.* freundlich.
सुप्रसाद् leicht zu besänftigen.
सुप्रसू leicht gebärend.
सुप्राच् gut nach vorne gewandt.
सुप्राप *u.* °प्य leicht zu erlangen.
सुप्रायण gut zu beschreiten.
सुप्रावी sehr eifrig *o.* hilfreich.
सुप्रिय sehr lieb.
सुप्रीत sehr erfreut, zufrieden mit (*Loc.*).
सुप्रीतु wohl gangbar.
सुप्लन् *m.* *Mannsname.*
सुफल *u.* सुफल schöne Frucht bringend.
सुबन्धु (सुबन्धु) nahe verbunden, verwandt; *m.* guter Freund, *N. eines Dichters.*
सुबल *m.* *mythol. Mannsname.*
सुबह्व sehr viel; °श्वस् *adv.* s. oft
सुबाल sehr thöricht.
सुबाहु schönarmig; *m.* *Mannsn.*
सुबीज *n.* guter Same; *Adj.* solchen habend.
सुबुद्धि *f.* guter Verstand; *Adj.* klug.
सुबोध *u.* °न (*f.* ई) leicht verständlich.
सुब्रह्मण्य brahmanenfreundlich. *m.* eine Art Hilfspriester. *f.* आ ein best. Gebet (*auch* °ण्य *n.*).
1. सुब्रह्मन् *m.* ein guter Brahmane.
2. सुब्रह्मन् mit guten Gebeten verbunden.
सुभग glücklich, liebenswürdig, reizend, schön. *Abstr.* सुभगता *f.*, °त्व *n.*
सुभट *m.* ein (guter) Soldat.
सुभद्र herrlich, trefflich; *m. u. f.* आ *Manns- u. Frauenname.*
सुभर wuchtig, tüchtig, reichlich.
सुभाग vermögend, reich.
सुभाषित schön gesprochen *o.* wohlredend; *n.* eine schöne Rede.
सुभिक्ष reiche Nahrung habend; *n.* gute Zeit.
सुभुज schönarmig.